

ניתוח האיומים והאתגרים בזירות השונות: ישראל בראי הפסקת האש עם איראן

27.06.2025 | written by אלי קלוטשטיין

נקודות עיקריות

- אחרי שארה"ב הביאה להפסקת אש בין ישראל לאיראן בעקבות המתקפה נגד מתקני הגרעין, יכולה הממשלה בירושלים לציין את רשימת הישגיה במלחמה: הסגה לאחר של תוכניות הטילים והגרעין, חידוש ההתרעה הישראלית ושיקום הדימוי של יצירתיות ונועזות התקפית, ביסוס המעמד של כוח אזורי, "שמיים פתוחים" עד איראן ותמיכה אמריקנית פומבית ורחבה. אך עלינו להבטיח כי הישגים אלה נשמרים בכל הסכם עתידי מול איראן.
- כעת נדרשת ישראל לגבש תמונת מצב עדכנית ומתעדכנת של מצב תוכניות הטילים והגרעין, לצד הבנת הנזק שנגרם להן. במקביל, יש להתמקד בחידוש המלאים של מיירטים, חימושים, דלק ועוד, ובניית "בנק מטרות" חדש באיראן למקרה של התלקחות העימות.
- בשלב הבא ישראל צריכה להיערך לכמה תסריטים ביחס לאיראן, ובהם האפשרות להסכם גרעין עם האמריקנים והיכולת להשפיע עליו בהתאם לאינטרסים שלנו; הסלמה עתידית וחידוש האש; מצב ביניים של משא ומתן נמשך, ייתכן תוך הסכם זמני; ואף אפשרות סבירה פחות של התקלחות מלחמת התשה מול איראן, שתימשך זמן רב.
- בכל מציאות הסכמית עלינו לשאוף לקדם בניית מנגנוני אכיפה יעילים וקפדניים ^[1] או להבהיר כי איננו מחויבים להסכם כלשהו, וכי נמשיך לפעול נגד כל מהלך איראני שייתפס כמסכן את ביטחוננו. בהינתן מצב של הסלמה, צריכה ישראל לשאוף לערער את יציבות המשטר האיראני ככל האפשר, עד להפלתו. יש לשמור על תפיסה יוזמת ויצירתית, הפועלת לסכל מנגד את האיומים עלינו מחוץ לגבולות ישראל.
- בזירה הבינלאומית צריכה הממשלה בירושלים לקדם בניית משטר של עיצומים נגד איראן על בסיס הפרותיה בתחום הגרעין בעבר וגילויים על פעילותה בהווה, כולל בתחום הטילאות ^[2] שבמלחמה התברר כי גם הוא מהווה איום קיומי על ישראל.
- יש לנקוט אמצעים ישירים ועקיפים להחלשת מיליציות פרו-איראניות, כולל החות'ים, חיזבאללה וגורמים בעיראק. במקביל, יש להרחיב את מעגל המדינות החברות בהסכמי אברהם, ולבחון אפשרות של צירוף מדינות באזור שחוו שינויים משמעותיים באחרונה, כגון סוריה ולבנון, למסגרת הסכמית כזו. בד בבד, יש להקדיש מאמצים למעקב אחר התפתחות האיום הטורקי על ישראל.
- בהינתן מיקוד מחודש של הקשב העולמי ברצועת עזה, צה"ל מוכרח להגביר את קצב

העשייה שם עד להפלת חמאס. יש להמשיך במאמץ ההומניטרי הישיר מול האוכלוסייה האזרחית בעזה, כדי להגביר את הניתוק בינה ובין ארגון הטרור, ולהוסיף להשמיד נכסים ותשתיות שלו, הנהגתו ולוחמיו. במקביל, יש להיערך לחידוש יוזמות מדיניות לקידום פתרון שתי המדינות ולהפסקת המלחמה בעזה.

לקריאת המאמר במלואו